

08.18 Circular Informativa

TRANSCENDENTAL SENTÈNCIA DE LA SALA SOCIAL DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA QUE DECLARA L'APLICACIÓ DE L'ESTATUT MARC AL RÈGIM DE JORNADA I DESCANSOS DEL PERSONAL SANITARI DELS CENTRES CONCERTATS

El Ple de la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, després que diverses Sales d'aquest Tribunal haguessin dictat sentències contradictòries, ha dictat sentència, en data 31 de maig de 2018, resolent la històrica discussió del sector sanitari concertat a Catalunya relativa a l'aplicació de la *Llei 55/2003, de 16 de desembre, de l'Estatut Marc del personal estatutari dels serveis de salut* (EM), en particular en allò referent a la durada de la jornada màxima, que l'establia en 48 hores de mitjana setmanal, sumant la jornada ordinària i la jornada complementària d'atenció continuada (guàrdies de presència física), en base a que la Disposició Addicional Segona de la referida norma estableix que el règim jurídic de la jornada i descansos de l'EM també és aplicable als centres concertats amb el Sistema Nacional de Salut que estiguin incorporats a una xarxa sanitària d'utilització pública.

La Sala Social del Tribunal Suprem (TS), l'any 2011, va entendre que no era aplicable al sector concertat la referida Disposició Addicional (DA) Segona de l'EM, vist que aquesta matèria era regulada pel conveni del sector concertat (*VIIè Conveni Col·lectiu dels Hospitals de la XHUP i dels Centres d'Atenció Primària concertats*). En opinió del TS aquesta regulació en conveni impedia que entrés en joc la DA Segona de l'EM i feia que el règim de la jornada s'havia de regular per l'Estatut dels Treballadors (jornada màxima de 40 hores setmanals i el seu equivalent anual de 1826 hores i 27 minuts) i, en conseqüència, el que superés aquesta jornada anual de 1826 hores, havia de tenir el tractament, a efectes retributius i de cotització addicional, de les hores extraordinàries. Retribució de les hores d'excés que no podia ser inferior al preu hora ordinària.

En el marc de la negociació col·lectiva sectorial, que va donar com a resultat el *I Conveni Col·lectiu de treball dels Hospitals d'Aguts, centres d'Atenció Primària, centres Sociosanitaris i centres de Salut Mental, concertats amb el Servei Català de la Salut*, en el que, com abans s'havia fet en el *I Conveni Col·lectiu de treball per als centres Sociosanitaris de Catalunya amb activitat concertada amb el Servei Català de la Salut*, es va acordar no regular la jornada i els descansos del personal sanitari (grups professionals 1, 2 i 3) fent una remissió expressa i directa a la *Llei 55/2003, de 16 de desembre, de l'Estatut Marc del personal estatutari dels serveis de salut*, als efectes de considerar que les hores de guàrdia de presència física deixessin d'ésser considerades hores extraordinàries, de conformitat amb la doctrina assentada per la Sala del Social del Tribunal Suprem a l'any 2011.



I precisament, el Ple de la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha volgut resoldre aquesta controvertida qüestió confirmant la tesi defensada per les associacions empresarials que va ser acollida pel conveni SISCAT. El Ple de la Sala Social del TSJC ha determinat, en el cas d'un conveni d'empresa que reproduïa la fórmula acordada a nivell sectorial, que aquesta norma convencional que no regula el règim de la jornada i descansos i es remet expressament a l'EM és perfectament vàlida, i, en conseqüència, les hores de guàrdia de presència física anuals entre les 1826 i les 2187 no poden ser considerades hores extraordinàries i la seva retribució ha de ser al preu de l'hora de guàrdia pactada en el conveni i no a preu hora ordinària.

Encara quedarà pendent el pronunciament del Tribunal Suprem en unificació de doctrina però de moment, i per això ens hem de felicitar, la controvèrsia a casa nostra ha finalitzat.

Barcelona, 19 de juny de 2018